

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
а Нью-Йорку: (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
а Нью-Йорку: (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 268. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК. СУБОТА, 9-ГО ГРУДНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, DECEMBER 9, 1978 No. 268. VOL. LXXXV.

Відділи Округу УНС стейту Коннектикат відбули наради

Гартфорд, Конн. — Біля тридцяти відділових секретарів і організаторів взяли участь в нарадах Округового Комітету УНСОЮЗУ стейту Коннектикат, які відбулися в неділю, 19-го листопада, в приміщенні місцевого Українського Народного Дому. У нарадах, якими проводив голова Округу д-р Михайло Снігурович, а секретарював Тарас Сливинський, взяли участь головний президент УНСОЮЗУ д-р Іван Фліс і член Головної Контрольної Комісії проф. д-р Іван Телюк, які висловили короткі промови.

Проф. І. Телюк звітував про працю новоствореної спеціальної Реорганізаційної Комісії, яка вже на своїх перших нарадах встановила сім підкомісій для спеціальних аспектів діяльності УНСОЮЗУ. Завданням підкомісій є виготовити ряд рекомендацій, які будуть розглянуті на пленарній сесії і, після узгодження, представлені Головному Уряду під час його річних нарад в травні 1979 року.

Д-р І. Фліс подав загальний огляд стану УНСОЮЗУ на кінець жовтня ц. р., відмічавши, що майно УНСОЮЗУ переступило суму 43 мільйони доларів та що загальний прихід, як і прихід з вкладок, помітно зріс в порівнянні з минулим роком. Розвиток УНСОЮЗУ помітний у всіх ділянках, за винятком членства, — стверджував головний президент, — підкреслюючи, що УНСОЮЗУ повинен зорганізувати прийняти 4000 нових членів річно, щоб покрити нормальні витрати. Вручи до уваги організацій-

ні здобутки по кінець жовтня ц. р., слід сподіватися втрати біля 1000 активних членів в цьому році.

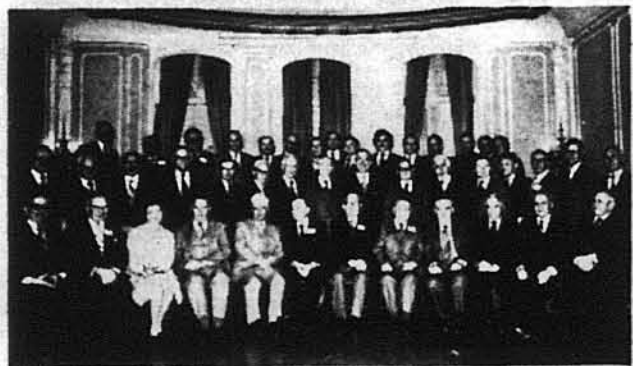
У дальшому д-р Фліс проаналізував організаційну працю Округу, відмічавши особливі досягнення Т. Сливинського, який приєднав 29 нових членів, п-і Ірину Олійник (18 нових членів), С. Кравця (15), Т. Феніва (7), В. Пепюка (6), і Б. Романішина (5). Д-р Фліс також ствердив, що п'ять Відділів Округу — 12-й, 52-й, 84-й, 138-й і 207-й — досі не приєднали ні одного нового члена. У заклученні головний президент закликав всіх присутніх до посиленої праці в рамках щогорічної організаційної кампанії.

У дискусії брали участь: пп. Снігурович, Телюк, Василенко, Білинський, Стець, Тимків, Добчанський, Кравець і Гук. Затворнено такі справи, як: перевірка присутності делегатів під час конвенційних нарад, репрезентація деяких Округів в Головному Уряді, потреба кращого нагляду Головної Канцелярії над неактивними Відділами, спізнена доставка видань УНСОЮЗУ, розбудова Союзу і побудова дому для старших віком громадян на цій оселі УНСОЮЗУ, фінансовий стан "Української Будівлі" УНСОЮЗУ.

Закінчуючи наради, д-р Снігурович закликав представників всіх Відділів до більших зусиль в організаційній праці, щоб сприяти до дальшого росту УНСОЮЗУ.

Після наради учасники продовжували розмови при перекусі.

ОМЕЛЯН ПЛЕШКЕВИЧ ОЧОЛИВ СВІТОВУ КООПЕРАТИВНУ РАДУ

Учасники Другого Світового Українського Кооперативного З'їзду, що відбувся 22-23-го листопада ц. р. в Нью-Йорку.

Чикаго (М. С.). — У дні 22-23 листопада в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку відбувся Світовий З'їзд Української Кооперативної Ради, до якої входили делегати з США, Канади, Аргентини, Австралії і Великої Британії. Наради проходили в діловій, творчій атмосфері. На особливу увагу заслуговує ґрунтовно опрацьований реферат інж. А. Качора з Вінніпегу, який не тільки збагнув філософію українського кооперативізму, але чітко з'ясував реальну програму дії українського кооперативного руху в найближчому майбутньому.

До керівних органів Української Світової Кооперативної Ради обрано: О. Плешкевич — голова, В. Ситник (Канада) — перший заступник, А. Качор — другий заступник голови, М. Панасюк (ЗСА) — секретар, Роксолія Гарасимів (ЗСА) — скарбник і В. Куций, І. Лещинський (з Канади), Л. Футала, Р. Бігун, Б. Кекіш (з ЗСА), М. Ліщинський (Австрія), М. Паславський (Аргентина), П. Цимбалістий (Велика Британія) — як члени.

До Контрольної комісії увійшли: Р. Мидик — голова, В. Кліш — заступник, Р. Раковський, Я. Пришляк і В. Колодич — члени. Крім цього, на III Конгресі СКВУ економічне питання знайшло своє належне місце, під час другої сесії

ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР 60-ГО ВІДДІЛУ СУА

Нью-Бронкс, Н. Дж. — Кожного року під час пори 65-й Відділ СУА влаштовує культурно-освітню імпресу, для розваги громадянства і спільної зустрічі. Саме в цю неділю, 10-го грудня, о 4-й год. по пол. відбувся Товариський Вечір у приміщенні церковної зали, при 80 Лівінгстонів.

У програмі: "Вражіння з подорожі по Україні" і "Будні на веселі" — гостя п-і Дарія Колатало, сольоспів — п-і Дарія Ореховська, при фортепіано — Маруся Головінська і як несподіванка — "коломийки" Відділу до спів п-і Тамари Панькевич.

ВІДБУВСЯ ТРЕТІЙ МИРЯНСЬКИЙ КОНГРЕС

Нью-Йорк (М. Мар.). — У дні 22-го листопада ц. р., напередодні Третього Конгресу СКВУ тут відбувся Третій Мירянський Конгрес. Коло дві сотні учасників взяли участь в цих мирянських нарадах, а в тому близько 30 духовних отців. Конгрес цей зорганізувало українське Патріархальне Світове Об'єднання (УПСО) на чолі з діючим головою УПСО інж. С. Тимяком. Він же і відкрив конгрес, передаючи привітання учасникам конгресу від голови УПСО проф. П. Зеленого, який із-за здоровельних причин в родині не міг на цей з'їзд прибути.

Конгрес складався з двох частин: Доповідної і панельної дискусії.

На доповідну частину склалися три доповіді, що їх висловили: о. д-р Ігор Мончак з Монреалю, о. д-р проф. Іван Гриньох з Мюнхену та д-р Богдан Цимбалістий з Філадельфії. Перший доповідач присвятив увагу питанню "Українська Ієрархія та її ролі в модерному змаганні за Патріархат УКП". Отець Гриньох ширше зупинився на вирощуванні духовенства в рідній атмосфері, а далі говорив про "Змагання за патріархат Києво-Галицької Митрополії та всієї Русі після Собору Ватиканського Другого". "Про світла і тіні руха за Патріархат" доповідав д-р Б. Цимбалістий.

Усі три доповіді були на високому науковому рівні і вони відбувалися протягом цілого доповідня, як теж частинно в обідню пору. Пересування обідньої перерукції на пізніше дало можливість слухачам і доповідачам вислухати доповіді на вечірній доповідній програмі, над якою вже велася дискусія при обіді, яким займалися господарі УСК враз з проводом УПСО та місцевими патріархальними діячами Нью-Йорку.

Тематику доповідей поширили панелісти, які висловилися вже після обіду. Панель відкрив і ним провадив проф. Василь Маркусь. В панелі взяли участь: Рома Гайда (Істон), ред. Василь Качмар (Ньюарк), д-р М. Лабунька (Філадельфія), д-р Лончина (Детройт), ред. Василь Пасічник (Філадельфія), інж. Т. Кудлик (Лондон, Англія), д-р Михайло Марунчак (Вінніпег). Панелісти висловлювали свої думки щодо доповідей, як теж затворкували низку питань, що стосувалися практичної праці мирянських організацій тощо. Сюди належали такі питання, як модуль взаємін і співпраці мирянських кіл патріар-

шими установами, стан і пропозиції на покращання збіркових акцій і взагалі справи фінансування патріархальних установ та дії руху, стан і майбутнє наукових постанов Патріархії, як зберегти і продовжити динаміку руху, патріархальний рух і нова ситуація у Ватикані, як впливати в правильному напрямі на парафіяльне життя, зовнішня дія руху (контакти з іншими східними церковними спільнотами), як нам зустрінути 1000-ліття хрищення України, Церква в діаспорі і Матерія Церква та багато інших питань, які пов'язувалися із питаннями модератора панелі, як теж з висловленими доповідями. Широка тематична панорама панелі, викликала живу дискусію зі залу, в якій приймало участь щонайменше двадцятька дискусантів. Із цього приводу треба було часом дещо обмежитися, щоб в час віддати залу господарям УСК-у.

Підсумовуючи наради, вирішено, щоб доповіді Третього мирянського з'їзду появлялись друком, знову обговорені програмові питання окремими резолюціями. Великим позитивом з'їзду була теж поважна присутність священників, які активно брали участь у дискусії та відповідних висногах. Привітали, як миряни, так духовні отці, виявили велику журбу над дальшим процесом патріархального вивершення УКП-у.

Під кінець з'їзду мгр Богдан Климовський зробив підсумки з переведеної анкетки УПСО. Підсумки також будуть залучені до друкованих матеріалів.

На з'їзд наспіла низка привітів, що їх зачитав секретар УПСО ред. Роман Данилевич. З'їздом проводила президія під головуванням д-ра Михайла Марунчака. Сюди входили: інж. Т. Кудлик, ред. Василь Качмар, М. Гасюк та мгр Б. Климовський. Почесними членами президії були: о. д-р М. Кочмар, голова світового об'єднання Т-ва Св. Андрея, о. В. Андрушків, голова американської віт-ки Т-ва св. Андрея, о. канцлер С. Дмитрішин (Мюнхен) і д-р Р. Осінчук. В на-вечер з'їзду відслужено в церкві св. Юра в Нью-Йорку молебень, в якому взяли участь теж делегати з-поза Нью-Йоркської метрополії. Молитви на з'їзді провів о. крилошанин Р. Набережний.

У загальному організації з'їзду була зразкова і за велика дяка і признання управі УПСО та невтомно на цьому відтинкові інж. С. Тимякові.

Появився новий підручник „Хрестоматія з української літератури XX сторіччя“

Нью-Йорк. — Шкільна Рада при УККА видала новий підручник: „Хрестоматія з української літератури XX сторіччя“, який опрацювали викладачі української літератури д-р Євген Федоренко і мгр Павло Малай.

У „Хрестоматії“ репрезентована поезія, прозові й драматичні твори, есеї й статті, за їх значенням як у літературному процесі, так і в творчості автора.

Матеріали „Хрестоматії“ поділено на шість періодів: „Період революції та національного визволення України початку XX сторіччя“, 2. „Період ліквідації державно-національного визволення та національного відродження України“, 3. „Період передвоєнний та воєнні роки“, 4. „Період відродження 60 років і реакції 70-их“, з такими підрозділами: „Позачасна література руху опору“, „Безіменна поезія-журна література“, „Література учасників збройної

боротьби“ і „Поезія безіменна“ — воєнків УПА“, 5. „Українська література Західної України між двома війнами“, 6. „Українська література в еміграції“ з одним підрозділом: „Нью-Йоркська група“.

Кожний період попереджає вступна стаття і подана біографічна довідка про кожного автора. „Хрестоматія“ починається загальною супровідною статтею, а наприкінці поданий словник літературних термінів та літературознавчих визначень, слово від упорядників та індекс імен.

Цей підручник Шкільна Рада рекомендує „для вжитку в українських та українськомовних школах, курсах українознавства та як учебний посібник для студентів університетів“. Книжка має 432 сторінки, тверда обкладинка, коштує \$10.95. За замовленням слід надіслати на адресу: Educational Council — U.C.C.A., P.O. Box 391, Cooper Sta., New York, N. Y. 10003.

ПРАВА ЛЮДИНИ НЕ Є ПОБІЧНИМ ЕЛЕМЕНТОМ, АЛЕ ДУШЕЮ ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ ЗСА — ПІДТВЕРДИВ ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР

БРЕЖНЕВ ХОЧЕ СКОРОГО ПІДПИСАННЯ САЛТ II І ЗБІЛЬШЕННЯ ТОРГІВЛІ

Москва. — Леонід І. Брежнев, генеральний секретар ЦК КПРС і голова Президії Верховної Ради СРСР, заявив американській урядовій делегації і бізнесменам ЗСА, що Союз зацікавлений в якнайшорішому підписанні договору про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ-II) і поширення торгівлі із З'єднаними Штатами Америки. У цілому ряді розмов, які відбувалися між американською і радянською делегаціями, радянські лідери постійно підкреслювали значення збільшення торгівлі між ЗСА і СРСР і поліпшення відносин між обома країнами. Але вони також наголосували на важливості унеможливлення Конгресом „дискримінаційного“ закону, який забороняє надати Союзному Союзу статус упривілейованої держави в торговельних справах, поки Москва не погодиться на вільну еміграцію. Без унеможливлення цього закону, — кажуть радянські керівники, — не можна зробити жадного прогресу в торгівлі.

У розмові із секретарем скарбу Майклом Блуменбергом і секретарем торгівлі Хуанітою Крепс, Брежнев висловив задоволення з листа президента Джиммі Картера, якого привезла зі собою американська делегація і в якому Картер в принципі підтримує ідею поширення торговельних зв'язків між ЗСА і СРСР. „Якщо американська сторона є згідна і має намір поправити радянсько-американські відносини, то воно матиме в Союзному Союзі надійного партнера“, — заявив Брежнев американській урядовій делегації. Про що розмову вичерпно інформувало радянське пресоове агентство ТАСС.

Завваги і висловлювання Брежнева дещо заспокоїли Біллі Дім, бо уряд президента Картера якраз тепер докладно застанавляється над останніми радянськими кроками у В'єтнамі, Аф-

ганістані та в інших частинах світу. Зокрема підписаний на початку цього тижня договір про обмеження між Союзом і Афганістаном про дружню співпрацю, яка включала також військову допомогу, викликав задоволення у Вашингтоні. Деякі спеціалісти Пентагону вбачають в ньому намагання СРСР поширити свої впливи, що на їхню думку, рівняється з агресією, але дехто не погоджується з такою оцінкою.

Американську делегацію на розмови з Брежневим супроводжував посол ЗСА до СРСР Малколм Тун. Розмова тривала 45 хвилин і переріг її в більшості правильно передало агентство ТАСС, однак, не подаючи становища американця, яке також було чітко з'ясоване у розмові з Брежневим.

Пізніше на формальній, парадній вечірній, у якій взяло участь, крім урядової делегації ЗСА, також понад 400 американських бізнесменів, як і запрошені радянські гості, Брежнев знову намагався пояснити, що торгівлі не можна поширювати без унеможливлення Конгресом заборони відносно надання Союзному Союзу статусу упривілейованої держави в торговельних справах немов намагався вплинути на представників американського бізнесового світу, щоб вони щось робили в тому напрямі.

Голландський суд звільнив Петера Ментана, Ізраїль домагається його видачі

Гага. — Вищий голландський суд наказав звільнити з ув'язнення Петера Ментана, мільонера і колекціонера образів, засудженого в 1977 р. на 15 років позбавлення волі за злочини в часі Другої світової війни на території Західної України і Польщі. Рада судів вирішила, що суд над Ментеном відбувся у ворожій до нього атмосфері і тому вирок не є правосудний. Крім того, судді стали на становищі, що прокуратура не може довше переслідувати 79-річного мільонера, хоч би навіть з тієї причини, що 26 років тому міністер справедливості в голландському уряді пообіцяв йому недоторканість. Ментена судили за догадне вбивство біля 30 000 жидів, поляків і українців в часі його перебування в Галичині в 1941 році. Ментен знав добре українську і польську мови, бо ще перед війною, маючи великий маєток в Галичині, часто перебував на тих землях. Треба відмітити, що засудом Ментеном дуже інтенсивно вивчався свого часу Москва і на процесі в Амстердамі свідчили також свідки, яких привезли із Со-

ЗАКІНЧЕННЯ СЕМЕСТРА НА ФІЛІ УКУ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ

Філадельфія. — Дирекція Філії Українського Католицького Університету інформувала, що тут в четвер, 14-го грудня ц. р., о год. 7:30 вечора, відбувся закінчення академічного семестра, присвяченого життю і творчості Слуги Божого Митрополита Андрея. У програмі ввечері виступлять з доповідями: д-р Роман Осінчук — „Митрополит Андрей і український медичний світ“, проф. Григор Лужницький — „Курс про життя і творчість Слуги Божого Митрополита Андрея на Філії УКУ — аналіз і підсумки“, проф. Леонід Рудницький — „Спогад про Митрополита Андрея священника-в'язня концентраційного табору Береза Картузька в Польщі“.

Вашингтон (Роман Сохан-Гадзевич). — Понад 200 представників організацій, які займаються захистом і поширенням прав людини, та представників етнічних і релігійних груп почули записання президента Джиммі Картера про те, що права людини не є побічним елементом у закордонній політиці ЗСА, але її душою.

Президент Джиммі Картер

Ця зустріч відбулася у Білому Домі в середу, 6-го грудня ц. р., з нагоди 30-ї річниці прийняття Об'єднаними Націями Універсальної Декларації Прав Людини. Між слухачами цього виступу президента Картера були також сенатори і конгресмени, службовики Державного Департаменту та інші державні урядовці.

У своєму 20-хвилинному виступі президент Картер заявив, між іншим, що „наша політика людських прав не є прикрасою. Вона не є чимсь, що ми прийняли, щоб цим надати більшого блиску нашому виглядові в очах закордону, або щоб накласти свіжу версту фарби моральності на скомпромітовану політику минулого. Старання відносно людських прав є частиною наших намагань вживати силу та наш величезний вплив для створення кращого світу — світу, в якому люди могли б жити в мирі, у свободі та із задоволенням їхніми основними потребами“.

У дальшому президент Картер сказав, що без огляду на те, в якій країні дійшло б до порушень індивідуальних прав людини, ЗСА будуть завжди гостро виступати проти цього.

„Поновім нашу присягу Універсальній Декларації Прав Людини“, — сказав президент Картер. „Універсальна Декларація Прав Людини означає, що жадна країна не може прикривати своєю суверенністю тортури, знищення людей, урядово підтримуваного лицемірства, або нищення свободи в нутрі своїх кордонів. Розподілюючи наші надбання у нашій допомозі закордонній, ми будемо маніфестувати наше глибоке при-

в'язання до країн, які підтримують демократичного шляху у своєму розвитку. Супроти країн, які продовжують постійно порушувати права людини, наш уряд не завагає висловити своє обурення.“

„Ми також не будемо пробувати вдавати, що їхнє поступовання не має впливу на наші взаємовідносини. Тим, які сумніваються, в нашу поведінку, раджу поспитати ті жертви, поспитати засланців, поспитати самих держав, які практикують утиски. Не зважаючи на те, чи це Камбоджа, Чиле, Уганда, Південна Африка, Нікарагуа, Етіопія, чи Союзний Союз, всі держави знають, що ми в З'єднаних Штатах Америки дбаємо про це і досі ніхто із тих, які справді ризикують своїм життям, як карюються за права людини, ніколи не перестали підтримувати людські права. Навпаки, з'являючись в табірні і за-сладні до нас постійно доходить те саме прохання: годіть усім, настаньте, нехай всі чути голос свободи“, — сказав Президент.

Виступ президента Картера попередив короткі доповіді державного секретаря Сайруса Венса, дорадника президента у справах крайової безпеки Збігнєва Бжезінського, асистента державного секретаря в ділянці людських прав і гуманітарних справ Патриції Деріс та спеціальної асист-

Нью-Йоркські власті перевіряють справу сутичок поліціантів з демонстрантами під час маніфестації

Нью-Йорк. — У відповідь на телефонічні запити редакції „Свободи“, міські і поліційні власті Нью-Йорку повідомили видавництво, що вже ведуться слідства в справі сутичок поліціантів з демонстрантами під час заключної стадії української маніфестації, яка відбулася в неділю, 26-го листопада, біля радянської місії до ООН, негайно після закінчення III Конгресу СКВУ.

Як уже інформовано, Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Нью-Йорку (Відділ УККА), який займався організацією маніфестації, вислав формального листа в цій справі до коміснера поліції Роберта МекГуасера, протестуючи проти погроз поліції маніфестувати кількох учасників маніфестації після її закінчення. Копія листа Комітет вислав до посади Едварда Кача і до голови Міської Ради п-і Керол Белліамі.

У вівторок, 5-го грудня, асистент коміснера МекГуасера, сержант Свіні, заявив у телефонічній розмові з редакцією „Свободи“, що лист Комітету був переданий відповідним чинням для розгляду в справі. Час перевірки, сказав сержант Свіні, залежатиме від „серйозності закидів і від числа осіб, яких переслідуватиметься“.

У четвер, 7-го грудня, Герберт Рікман, асистент посади Кача, заявив, що справу протесту передано Раді громадських зажалень для розгляду. Він рівнож сказав, що управа міста є „в близькій зв'язці“ з департаментом поліції щодо цієї справи і що печники посади подадуть до відомої своєї становище після одержання звіту Раді громадських зажалень. Рікман, який виступав на початку маніфестації біля готелю „Амерікан“, вітаючи учасників в імені посади Кача, висловив жаль з приводу сутички з поліцією і сказав, що міські власті уважали, що III Конгрес СКВУ — це важлива подія. Його присутність на маніфестації, сказав Рікман, — „це вияв підтримки для Конгресу і для цілої української громади міста Нью-Йорку“.

Картер Еско, асистент голови Міської ради п-і Керол Белліамі, сказав, що копію листа Комітету передано до Бюро публічних зв'язків для розгляду. Після одержання рекомендацій від цього бюро, голова Міської ради забере належне становище до цієї справи.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно): Любова Колесенко, Володимир Левченко, Зенон Сидлик, Василь Тершаковець (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії) і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1130 of Act of October 3, 1917 — Authorized July 31, 1978.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65% відс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Права людини

Справу оборони прав людини в цілому світі президент Джиммі Картер виділює вже під час виборчої кампанії в 1976-му році, а відтак в його інавгураційній промові в січні 1977-го року, як теж наголошував і майже під час кожної своєї пресової конференції, майже в усіх інших своїх публічних виступах. Ці публічні виступи Президента на захист прав людини спричинили до того, що американські журналісти назвали його становище в тій справі „Доктриною Картера“. Зокрема вітали ці заяви Президента оборони прав людини в самому Советському Союзі, як теж представники національних груп східно-європейського походження, між ними українці, які живуть в країнах вільного світу, переконавшись, що оборона прав людини, тобто політичних, національних, релігійних, громадських прав кожної людини, — це дійсно невід'ємна частина американської закордонної політики, а не тільки політичне позування Вашингтону.

Однак, згодом наступило деяке розчарування, коли Президент у своїх пізніших виступах почав підкреслювати, що його політика оборони прав людини не має на меті вирівнювати таких держав, як Советський Союз чи інші комуністичні країни. Самозрозуміло, що демократична Америка повинна таврувати порушення прав людини в усіх країнах, але фактом є, що Советський Союз так заслужує на вирівнювання, бо власне в тій комуністичній імперії, як теж в комуністичній Камбоджі, порушення всіх підставових прав людини доходять до екстрему. Тому недовдоволення з тактики президента Картера було оправдане.

Проте, коли в липні цього року Президент гостро зареагував на безпідставні засуди советських дисидентів Александра Гінзбурга, Анастолія Шаранського та інших, то це був доказ, що „Доктрина Картера“ діє і що уряд ЗСА продовжує цікавитися станом прав людини в останній імперії в світі, на ім'я якій Советський Союз.

Президент доказав це знову минулої середи, 6-го грудня, коли під час спеціальної церемонії в Білому Домі, якою відзначено 30-річчя схвалення Універсальної Декларації Прав Людини Об'єднаними Націями, заявив, що уряди всіх країн світу, включно з урядом Советського Союзу, знають, що американський уряд зобов'язаний справі прав людини, додаючи, що „ніяка сила в світі не спроможна здержати нас від цього зобов'язання“.

Варта відмітити, що президент Картер минулої середи підкреслює, що уряд ЗСА не вагається висловити обурення тим урядам, які продовжують порушувати права людини, додаючи, що „не будемо вдавати, що їхнє поступовання не матиме впливу на нашу взаємодіюсність“.

Треба надіятися, що цими словами Президент хотів зазначити, що Вашингтон так „пов'язує“ стан прав людини в даній країні з такими справами, як торговельні, наукові та інші зв'язки ЗСА з тією державою. До такого висновку доводить нас теж вислів президента Картера, що представники американського уряду, — „чи то урядовці з Державного департаменту, чи Департаменту торгівлі, сільського господарства чи оборони“, — подають до відома урядам всіх країн світу, „що права людини відіграють важливу роль у вирішенні характеру наших зв'язків з тими державами“.

Ці вислови Президента дають підставу сподіватися, що уряд ЗСА відтепер виступатиме в обороні прав людини в Советському Союзі, в інших комуністичних країнах та всіх тоталітарних державах не тільки словами, але і діями. Такий підхід до справи правильний, бо московські чи інші диктатори рахують тільки з тими, які говорять з позиції сили. Слова роблять своє, але коли ці слова підтримані конкретними акціями, то можна сподіватися навіть більших успіхів.

НАТО вимагає від Картера додержання обіцянки

Брюссель, Бельгія. — Секретар оборони ЗСА Гарольд Брон, який разом з іншими міністрами оборони бере участь в конференції Північно-Атлантичного Об'єднаного Союзу (НАТО), закликав, як і всі інші міністри, президента Картера додержатися ранішньої обіцянки у відношенні до НАТО і підвищити видатки на оборону в наступному році на 3 відсотки.

Брон, виступаючи на пресовій конференції заявив, що держава — член НАТО висловила побоювання, що Вашингтон, ведучи боротьбу з інфляцією

можже зрезигнувати з підвищення оборонного бюджету на 3 відсотки, про що була мовою раніше. Поки що президент Картер ще не з'ясував свого становища і не сказав який оборонний бюджет він передасть Конгресові на схвалення. Брон однак переконаний, що Президент стоятиме на своєму ранішому становищі і оборонний бюджет таки буде підвищений на 3 відсотки, тим більше, що багатовікова НАТО зверталась до Картера безпосередньо у цій справі.

Китай звільняє і регабілітує колишніх „шпиунів“

Тонг Конг. — Речники китайської Комуністичної партії заявили, що раніший засуд 340 осіб, яких обвинувачено у шпигунстві на користь З'єднаних Штатів Америки і Тайваню, є соромом для Китаю і тому уряд зарядив звільнити і регабілітувати усіх цих осіб. Провінційне радіо у Фучоу, столиці провінції Фуцзянь, повідомило, що на публічному мітингу регабілітовано замішаних у цю справу осіб, а всіх, які перебували ще в ув'язненні, звільнено з концтаборів.

У відомленні говориться, що ув'язнення, обвинувачення і засуд були доконані колишнім міністром оборони Лін Піаю і „бандою чотирьох“, які були його спільниками в північ 60-их роках, коли проходила т. зв. „культурна революція“. У періоді сказано, що ув'язнених на допитах тортували і всім з них померли у в'язниці від побиття під час переслухання.

Микола Лівницький

ДО ПИТАННЯ ДРУГОЇ КОНЦЕПЦІЇ

(2)

Можна було б назвати це багато таких, делікатно висловлюючись, неправильностей тверджень УДРуху. Але не хочемо надживати уваги читачів. Перейдемо до інших тверджень, які вважасмо за повне заперечення наших поглядів. УДРух твердить, що принципи відкидають і засуджують еволюційні методи боротьби, вважаючи, що „український народ може відбудувати свою державу тільки і єдиною за допомогою революції і революційних методів боротьби“. Звичайно, УДРух має повне право вважати, що шляхом еволюції (себто шляхом якихось перемін і реформ сучасного імперського режиму в СССР) можна відбудувати українську державу. Я, наприклад, не раз висловлював думку, що еволюційні процеси також допомагають справі, як я висловлювався, „нарастання“ революції, але що розвал імперії, як передумову відбудови суверенної демократичної держави поневолених Москвою народів, можна досягнути лише кінцевим революційним вибухом серед цих народів. Скажімо, що це питання дискусійне. Але яким чином діяти УДРуху знають, що (цитуючи) „провідні особи дисидентського руху... прийшли до висновку, що під сучасну пору мирні, еволюційні методи боротьби найліпше служать інтересам української нації...“ І тому вони прийняли за основи своєї політики боротьбу за здійснення постанов конституції СССР і УССР, за гальовної декларації прав людини, схваленої Об'єднаними Націями (а пізніше підтверджені кінцевим актом Гельсінкської конференції). Як відомо, ці чотири документи, разом узяті, гарантують усім народам (а в тому і Україні) право на життя у власних самостійних державах?!! Коли ми візьмемо 7-8 випуск самвидавного журналу з України за 1974 рік, то в ньому ми читасмо зовсім щось протилежне. Не читасмо ж, як браком місця деяких дуже важливих уступів цього журналу, але зазначасмо лише, що там пишуть про УССР, як про колонію Росії, пишуть про російських окупантів і, не покладаючись на советські конституції, стверджують, що боротьба поневолених народів російської імперії за незалежність, „буде шораз посилюватися, не зважаючи ні на який терор окупантів“. Що таке боротьба? Це еволюційні методи? І як можна твердити, що постанови конституції СССР і УССР гарантують усім народам право на життя у

власних самостійних державах? Та ж конституція — це тільки клатітки паперу, що їх Москва ніколи не дотримувалася! Документ УДРуху відкидає тезу для української зовнішньої політики, „щоб вона домагалася усунення з ОН представників СССР і сателітних держав, а на їх місце, щоб впровадила дійсних репрезентантів поневолених народів“. Бо „Така політика не знайде зрозуміння і симпатії ні в одній державі світу і тому вона недовільна“. Ми (я уживаю часто вислову „ми“, а не „я“, бо знаю, що так, як я, думає ще багато інших українських політичних діячів) чудово знаємо, що „така політика“ не може в цій хвилі „знайти зрозуміння і симпатії“, бож держави світу мають дипломатичні зносини з СССР і провадять політику т. зв. відпущення. Але, поперше, ситуація може змінитися, а, подруге, що ж маємо ми робити? Захистити членство в ОН СССР разом з советськими Україною і Білорусією? Та що ж нам скажуть представники чужих держав, якщо прийде такий момент, коли „така“ наша політика (себто вимоги усунення з ОН СССР і її сателітів) зможе знайти зрозуміння. Та ж самі сказали б тоді, що ми самі боронили позиції нашого найбільшого ворога. Чи ми не поставили б під загрозу наших майбутніх політичних вимог, коли на це прийде слушна пора в світі? Колись боротьба УГА проти пригнобленого Франції корпусу Галле-не знаходилася зрозумілою і симпатій серед всесвітньої тоді Антанти. Не знаходилася таких симпатій в колах Антанти і боротьба Симона Петлюри проти Денікіна. Але боротьба УГА і Петлюри ствердила традиції її оправдання для нашої боротьби в майбутньому. Бувають моменти, коли позиція „лицарів абсурду“ дає на дальшу мету більші результати, ніж шукання хвилених симпатій і зрозуміння, які однаково жадних користей нашої справи не дають. Поет Симоненко, якого всі тепер залюбки цитують, говорить: „Нехай мовчать Америка й Росія, коли з Тобією (себто з символічною Україною) розмовляю я“. Що нам дають „симпатії і зрозуміння“, здобуті ціною оборони позицій СССР і його сателітів де б то не було не було?!

Автори нібито альтернатив УДРуху говорять дослівно: „Уряд і ОУН відмовляються використовувати державний статус УССР у визвольній боротьбі з імперією“. Направду, сьогодні, коли Москва так гостро виступає проти жидівської держави і світового життя, аж дивно стає, коли читаєш ноту-звернення советського уряду, яку він був вивисав до уряду новопосталої жидівської держави Ізраїля, що проголосив свою незалежність 17-го травня 1948 року, отже

(Закінчення на стор. 4)

Степан Женешкий

ЧИ МОСКВА ПОГОДИТЬСЯ З ЖИДАМИ?

1.

Холодна війна між СССР з одного боку, а Ізраїлем і советським та світовим жидівством, з другого, триває від 1956 року, але в цьому біжучому 1978 році набрала найсильнішої потуги. Найхолоднішого подуву набрала вона саме в останніх місяцях, коли московська влада стала засуджувати на довгі роки концтаборів і заслання підмосковських жидівських дисидентів: Шаранського, Гінзбурга та інших.

Холодну війну з Ізраїлем почав СССР в 1956 році, коли то війська Ізраїля пішли разом з військами англійськими і французькими на захід приєднати під англійську контролю Суецький канал, що його націоналізував Егіпет, тобто, взяв під свій заряд. Москва, переконавшись, що Ізраїль, створенню якого кремлівські ватажки дуже допомагали, не пішов, як вони того сподівалися, по лінії їхніх інтересів, а приєднався до Заходу, стала всіма силами намагатися знищити його. Для цієї цілі Кремль підбурив арабів, а зокрема Егіпет і Сирію, до трьох воєн проти Ізраїля.

Коли ж жиди оборонили свою новопосталу державу у всіх трьох війнах і встояли проти арабів, яким Кремль допомагав зброєю і військовими факіхами, та у війні в 1967 році окупували великі простори арабської землі, то Москва зрівнала дипломатичні зв'язки з Ізраїлем та почала переслідувати жидівську меншину в Советському Союзі. Та з допомогою підмосковських жидів прийшло світове, а головним чином, американське жидівство, яке, маючи вплив в західній державі, а зокрема в Америці, стало завдавати Кремлю дошкульної шкоди. Згадайте тільки факт, що це американське жидівство причинило до того, що Америка не дала Советському Союзі спеціальних торговельних полетів; голосні протести американського уряду, сенаторів, конгресменів, а навіть самого президента Картера в обороні суджень підсоветських жидів, могутню протисовську пропаганду в Америці і цілому Західному світі тощо.

Направду, сьогодні, коли Москва так гостро виступає проти жидівської держави і світового життя, аж дивно стає, коли читаєш ноту-звернення советського уряду, яку він був вивисав до уряду новопосталої жидівської держави Ізраїля, що проголосив свою незалежність 17-го травня 1948 року, отже

(Продовження буде)

Вступайте
в члени
УНСоюзу!

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ШАШКИ, ВАРЧАБИ ЧИ ДАМКИ?

Недавнє інтерв'ю із гросмайстром України в шахах („Свобода“ з 7 листопада 1978) спонукає пригадуватися над тим, яка правильна українська назва цієї гри. Вона як в Україні, так і в діаспорі, багато менше популярна як шахи й в нашій пресі про неї майже не читаємо. Коли заглянути до двомовних словників советського видання, побачимо, що для англійського слова chessers є там тільки один відповідник, слово „шашки“, однозвучне з російською назвою. Уродженці Західної України пригадують, що там що гру називали „варчаби“, тобто словом однозвучним з польського назвою.

Мало хто, однак, знає, що ця гра має питомо українську назву, назву, що існує вже понад 180 років, але яка сьогодні пішла в забуття. Це й не диво, бож відомо, що в УССР тепер „чищать“ українську мову від питомо українських слів, називаючи їх „діалектичними“ чи „застарілими“. Там засуджують як „архаїзми“ тих, що хочуть такі слова зберегти чи відновити в мововжитку.

Така українська назва для російського „шашки“ є дамки. Зустрічасмо її ще в „Енеїді“ Івана Котляревського: „В парі, в візку іграли і дамки по столу совали“. Назву дамки знаходили далі у „Граматиці української мови“ О. Павловського в 1818 р. (Грамматика малоросійського наречія), у словниках П. Біленького-Носенка (1843 р.), Желєховського і Недільського (1886 р.), Уманця і Спілки (1893 р.) та Б. Грінченка (1907 р.). За Біленьким-Носенком назва запозичена з французької мови, хоч, очевидно, має українське походження. „Навселенні Жерарів“ надходимо також похідну назву дамки, для дошки, на якій грають у дамки (англійське „чекерборд“, в УССР — шашечниця).

У „Словнику української мови“ (Київ, 1971) знаходимо слово дамки, у значенні checkers, з позначкою „діалектичне“, слова дамки зовсім немає. Так, отже, чи не варто би нам відновити в правах та увести в мовленнєвий обіг давню українську назву дамки і дамки. Для англійського checkers player та для польського wargabista можемо прийняти слово дамки, аналогічно до „шашки“. Ентузіясти цієї гри повинні б ці назви прийняти та якнайбільше поширити.

Анатоль Вовк
Едісон, Н. Дж.

З НАШИХ БУДНІВ

„Европесць“

Коли приближається якась „кругла“ у вашому житті дата, для прикладу скажімо — 30-річчя перебування на цій землі. Вашингтона, тоді перед очима вашої душі починають пересуватися, наче на нитку коралики, різні яскраві епізоди чи картини з вашого тут перебування. Так пригадалося мені, як то ми раз діли на бутельні знамення УСК-у з моїм добрим приятелем, Орестом (тепер на Флориді, точна адреса: фонтан молодості). Розуміється — подорожували підземкою, що була набиита народом по саме нікоти. На наше щастя, ми втиснулися до вагону на долині міста, де ще була нагода захопити двоє сидіння.

Ще ми не встали „зацікавити“, як казали колись у Львові, до Таймс Скверу, як чуло, а мій друг Орест шарпав мене за штанину і дає якісь знаки очима.

— Що трапилось? — питаю.

— Встань. Зроби місце жіночкам.

Я підняв голову і помітив, що справді над нами „висіли“, тримаючись руками за дамки, дві дами неокреслені років, але ще не старішки, які жадні каліки, не доведи, Господи. Не було в мене наلكого бажання міняти видіну „сиділку“ на позицію на вершину, але мій друг не дав мені часу довше роздумувати над цим питанням: сілочки потягнув мене з лавки і сам схопився, одночасно:

— Пліз, сит дави.

Дами були приємно задоволені, а-я публіка на-вколо гаділа на нас, як на неормальних тупіх, що їх у цій країні, скажімо, правду, аж ніяк не бракує...

— І що ти доброго зробив? — питаю приятеля. — Ти ж бачиш, що люди дивляться на нас, як на двох вар'ятів!

— Це мене не обходить, як вони дивляться і що собі думають. Для мене важливе те, щоб я і в Америці залишився європейцем.

Заохочений добрим прикладом друга Ореста, я довгі роки пробував теж бути європейцем — чи то в автобусі, чи в підземці. Аж оце недавно стався в мене переліт у цьому аспекти... Стою в автобусі, тримаючись за дамки, і ледве-ледве знаю, бо то і гаряч у вагоні незносна і дихати нічим. А тут молодий „чорнобривець“ зривається з лавки, робить мені місце, ще й запрошує:

— Сит дави, папа, — говорить, — енд тейх іт ізі.

І тоді я відкрив досі закриті заховану істину, що це до мене підійшла і грізно вклонилася — старість...

Ікер

О. Пятляр

ПОЛКОВНИК КОНОВАЛЕЦЬ ЯК ЛЮДИНА

(Слово на Академії в Асторії, Н. Й., на закінчення року 40-річчя смерті полк. Е. Коновальця.)

...Полковник Євген Коновалець загинув від советської бомби сорок років тому. Він був, без сумніву, після смерті Симона Петлюри, найвидатнішою постаттю у визвольній боротьбі України поміж двома Світовими війнами, він — командир Осадного Корпусу Січових Стрільців, творець і командант Української Військової Організації й провідник Організації Українських Націоналістів. І на протязі сорока років, через щорічні повторювані незліченні академії, святкові промови і газетні статті, в нас затерлася пам'ять про цю живу мішну й тверду, але в поведінці м'ялу, прекрасну людину, а створилася уява про якогось нерального героя, давно померлого, нам недоступного, забронзованого безліччю фраз. Навіть ті портрети, які бачимо за сценою під час Свят Героїв в обличчям фільмового артиста й у близькому отаманському мундирі, непомібно до справжнього Євгена Коновальця. Лиш фотографія його в пізньому віці в цивільному одязі — подібна. А коли нам хочеться кінце бачити його в мундирі, то багато подібніша його мало знана знімка в простій воляцькій блузі, без відзнак, із твердим, міцним обличчям вояка революції.

Я хочу розказати Вам про живого й справжнього Євгена Коновальця, такого, яким я його знав. Я шасливий з того, що в молодому віці я мав можливість пізнати його зблизька, можливість жити, говорити й працювати разом із одним із найкращих людей української сучасності, людинною, яка була для мене не лише провідником, а й учителем і старшим приятелем.

Я був тоді молодим студентом у Женеви, алеж мої студії — як і в більшості тодішніх студентів-націоналі-

тів — були для мене лиш побіжними заняттями. Я вже тоді відсидів свої три рази в польській тюрмі й на чужині намагався помагати, як лиш міг, справі української революції. Я був провідником женевського відділу ОУН, а що найважливіше, я працював у секретаріаті полковника Коновальця, де моїм завданням була т. зв. субреферентура АКАР, себто Америки, Канади й Аргентини. Я мав перечитувати всю пресу нашої заморської еміграції й усю кореспонденцію з-поза Атлантику і підготовляти відповіді на листи — до апробати й підпису Полковника. Тоді я також уперше почув про Ваше славне передмістя — Асторію.

Який був фізичний вигляд полковника Коновальця? На перший погляд, непоказний, середнього росту, із дещо проріділлим волоссям (він мав тоді вже сорок років) і коротко підстриженим вусом. Тільки в устах його й у мішному зарисі підборіддя можна було заважати прояв неагнитої сили волі, а в очах — розумних, вдумливих, часто іронічно примружених, Ви могли легко вгадати загасну силу енергії, здібність швидко оцінювати ситуацію й приймати правильні рішення — все те, що робить людину війняцькою, не воїном, а командиром, не бойовиком, а провідником революції. Чи було в нього те, про що тепер часто пишеться в американських книжках — „харизма“? Вродженого провідника? Без сумніву, так. Аж де ми були з ним дуже близькі й у нас був прикметний для молодих людей бунтарський дух — але в нас не було ані найменшого сумніву, що на кожний наказ Полковника ми підемо без вагання на все — „в вогонь і в воду“.

Мова полковника Коновальця була спокійна й неголосна, він майже ніколи не виявляв схвалення. Він особисто любив розмовляти з нами, молодими, й ніяк не сердився на нас за наші молодісні амбіції й фантазії. Це тим більше впадало на вічі, що ми знали — з газет і особистої обсервації — як він зміг втримувати залізну дисципліну серед старших і провідних співробітників — усунувши з Організації Костарева й Кожевникова, висловлюючи догану Мартинишеві.

Але в поведінці Полковника не було ані сліду диктаторської пози — піднесеної руки, лютотою погляду, грізно випнутото підборіддя, як у когонебудь Муссоліні

чи Гітлера, а то й у деяких наших менших провідників, коли була мова на вождизм. Ні, Полковник втримував дисципліну по-військовому. Він умів сприймати супротивні думки, прислухався до них, дискутувати їх, хоч раз прийнявши рішення й видавши наказ, він вимагав його безоглядного виконання.

Полковник аж ніяк не був самозакоханим лідером, у нього не було ні зарозумілості, ні пози. Це можна було заважати, зокрема, в його відношенні до громадського життя. Він був звичайним членом Українського Клубу в Женеві, де Головою був протомісник ОУН, Євген Бачинський. Полковник точно платив членську вkladку, приходив на збори й голосував — за того самого Євгена Бачинського, хоч йому було б легко тоді, при допомозі молодих студентів, змайоризувати протинників і захопити „владу“ в Клубі — алеж він про те й не думав.

Він дуже радо стрічався з приїжджаними до Женеви українськими постанами з УНДО — Мленіою Рудницькою, Зиновієм Пеленським — і намагався знайти з ними спільну лінію в обороні прав українців у Польщі, особливо після славної „пацифікації“. І лиш коли він бачив у політичному протинника агентурні впливи чи особисту підлість, він не вагався назвати речі по імені.

У гостинному домі полковника Коновальця не раз сходилися гості, члени й не-члени Організації. Наприклад туди заходив мій товариш зі студій Микола Лівницький — нині Президент Української Народної Республіки в еміграції. Сам Лівницький дояснював, що він, відвідує провідника ОУН, а одного з найкращих командирів української армії.

Я ж сам, особисто, знайшов у будинку Полковника притулок, коли в часі депресії мого фінансового положення раптом погіршилося. То був час, коли сніданки, подавані милою дружиною Полковника, пані Ольгою, були основною частиною моєї вбогої студентської дієти.

А як, власне, жив полковник Коновалець і його сім'я на еміграції? Жили вони дуже скромно. Зразу ми приїжджали до них до невеликого апартаменту на передмісті Сен-Жан, у старій кам'яниці, де ввесь час псувалася

(Закінчення на стор. 4)

КУЛЬТИ

Любі, не кожному духові вірте, а випробуйте духів, чи вони від Бога. 1. Івана 4:1.

Події в Гуані потрапили цілою країною. На устах тисяч питань: Як це могло статися? Де причина тої трагедії? Євангеліст Біллі Грагем сказав у Сінгапурі: "Це діє сатана!" Так воно виглядає. Це масове самоубійство в Гуані нагадує загибелі Марка двохтисячне стадо свиней, які масово кинулися з кручі в море й потонули. За словами євангеліста тут також діяла рука диявола.

Тепер всі засоби інформації дискутують слово "культ". Що це? Словар Вебстера об'єднує тим поняттям, почитання божества, також поклоніння людини, або звірині. В старинній Русі панував ведмежий культ. Культ також означає відданість дивацтвом, часом безглуздом, принципам, наприклад: культ нудизму. Мешканці Лістри, в Малій Азії, хотіли створити культ ап. Павла і Варнави, яких вони вважали уособленням божків Зевеса і Гермеса, але апостоли не допустили до того. Чому? Бо вони знали, що всякий культ є Богові обридливий. Вони вчили, що кожний богоугодна релігія не будується на людях, але "на підвалині апостолів і пророків", а її "наріжним каменем є сам Ісус Христос" (Еф. 2:20).

Отже, мунізм є культ. Знаємо людей, які падають навколішки перед Муни і заявляють, що вони бачать Бога. Туди також падає рух Крішні, той трагічний рух Джона в Гуані і багато інших, які повстають тепер.

Чи нас цей факт дивує? Ні, бо ми знаємо, що Боже Слово про це пророкує: "Буде час, коли люди не знесуть здоров'я науки, але за своїми побажаннями зберуть навколо себе вчителів, щоб уприсминовати собі слух, від правди відвернуть вухо, а повернуться до байок". 2. Тим. 4:3,4.

Христос перестерігав: "багато бо приїде в моє ім'я, що зведуть багатьох і будуть казати: Я Христос". Мат. 24:5.

Господь каже нам випробувати духів, чи від Бога вони. Як це діється? Хай одна подія з життя ап. Павла нам це зілюструє.

Коли опозиція фанатиків в місті Солуні ставала небезпечною для Павла, він пішов до містечка Верії. Мешканці Верії слухали Павла радо і випробували його "щодня досліджували Писання, чи так воно є". Дії 17:11. Біблія говорить, що ті люди у Верії, були "благородніші від Солунян". Отже, кожен, хто випробує духів (нові течії) з поміччю Св. Писання, чинить розумно і є достойний звання "благороднішого".

Information Service of Ukrainian Adventists
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

ПРАВА ЛЮДИНИ...

(Закінчення зі стор. 1)

тентки президента Енн Векслер.

Державний секретар Венс висловився за тим, щоб Сенат ЗСА ратифікував постанову Конвенції проти геноциду, що їх ще в 1948-му році підписав тодішній президент ЗСА Френклін А. Рузвельт. Він назвав справу прав людини "живучою, динамічною політикою" і закликав, щоб існували міжнародні закони, які охороняють людські права та які відносяться до всіх держав.

Збігнев Бжезінський на початку твердив, що "права людини є справжньою історичною необхідністю наших часів", та вказав на збільшення свідомості і на політичне пробудження людини, як теж на загальний напрям прагнень людей у цілому світі до справедливості у взаємовідносинах між людиною та суспільством і між людиною та державою. Збірним результатом цього є видвинення прав людини, як найважливішої справи у глобальному порядку дій. Ставлення цієї справи у центрі американської політики — сказав Бжезінський — ЗСА зв'язується з основними прагненнями людини і це є великою моральною та політичною силою. Він теж відмітив значний поступ у стараннях про поліпшення прав людини, як і те, що в нашій структурі ці права мають велику вагу у вирішенні політики ЗСА.

Енн Векслер підкреслила, що уряд Джиммі Картера збудив публічну опінію у відношенні до прав людини та що перед його президентською турою багато американців не були свідомі ваги цієї справи.

Патріція Деріен підтвердила, що підхід ЗСА до проблем цих прав не обмежений до "тихої дипломатії", () ЗСА часто виступають голосно і гостро в обороні прав людини. А коли жадний із цих способів політики ЗСА не приносить успіхів, тоді ми переорієнтуємо та відповідно змінюємо нашу політику супроти такої країни. Вона все таки признала, що більший поступ у справах прав людини все ще є питанням майбутнього.

Запрошені учасники зустрічі мали нагоду поставити Патріції Деріен питання, на які вона дала короткі відповіді.

Серед учасників цієї зустрічі в Білому Домі були наступні представники українських установ та організацій: д-р Іван О. Фліс — головний передісиди УН-Союзу, інж. Юрій Нестерчук — директор Українського Інформаційного Бюро УКА у Вашингтоні, Роман Шраменко — СКВУ, Йосип Лисогір — голова української крайової демократичної організації, д-р Юліан Куляс — УКА-Чикаго, Каміля Гук-Смордська — член Етнічної Ради Стейту Нью Джерсі, Роман Купчинський — Комітет Оборони Советських Політичних В'язнів, Ульяна Мазуркевич — Комітет Оборони Мораза у Філадельфії, Ігор Ольшанівський — Гельсінкський Комітет в ЗСА, Іванна Рожанковська — СУА, Едвард Попіль УБС, ред. Іван Смолий — "Народна Воля" і Богдан Витвицький.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ!
УНСоюзу!

Із діяльності об'єднаних, церковних хорів, української католицької митрополії у Філадельфії, Па.

Уже в минулому кількості згадувалося про початки і діяльність, збірних хорів, а навіть були прихильні рецензії, про їхні виступи, але часом забулося про успіхи нашого хору, що є нормальним явищем, бо громада все цікавиться чимсь новим.

Однак з приємністю треба сказати, що об'єднані хори інтенсивно працюють, не тільки на славу Богів і страдальній Українській Церкві, але і для добра української спільноти.

На останньому засіданні Мистецької комісії, що складається з диригентів окремих хорів, запропоновано двох головних диригентів хору, що їх затвердила Управа хору, в такому складі: Осип Лупань — диригент катедрального хору у Філадельфії і Михайло Добош — диригент церкви Івана Хрестителя в Нью-Йорку.

17-го грудня ц. р., хор виступив із концертом колядок і щедрівок Вашингтоні в католицькій церкві Нешенал шрайні і вже відбуваються проби хору, що його очолює Михайло Добош.

Вже є в підготовці концерт псалмів і нова Служба Божі українською мовою з мовним текстом, який дбайливо виготовила, міжспархіяльна літургична комісія і який апробував Блаженніший Патріарх Йосиф.

Службу Божу має підготувати М. Добош і предкласти її Мистецькій комісії, для евентуальних змін, дискусії і апробати.

Рівнож на засіданні Управи обговорено нову Службу Божу, що її скомпонував д-р Шегедін, яку по перевірці і деяких узгодженнях задумується видати друком.

Об'єднані хори нараховують понад двісті співаків і на останній, генеральний проби наспівано на маг-

нітофонну стрічку колядки і щедрівки, що мають

бути видані на плитах, де в січні наступного року.

Треба з приємністю і признанням підкреслити, що М. Добош, який диригував хором, виявився уміло з трудного обов'язку і виконав багато терпеливості і

знання матеріалу, а що найважливіше вироблена музична пам'ять, давала йому змогу координувати так великий хор з динамікою окремих творів.

Володимир Корчинський

Ділимося пресумною вісткою з Ріднею, Приятелями та Українською Громадою, що в середу, 6-го грудня 1978 року, відійшов від нас, несподівано, по короткій недугі

бл. п.

ПАВЛО СОЗАНСЬКИЙ

урод. 17-го квітня 1914 року в Бережанах, Україна, старшина 1-ої Української Дивізії "Галичина", в'язень Берези Картузкої та надзвичайно активний в громадському житті Бережанщини.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 8 грудня 1978 р. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Нью-Йорку, о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 9-го грудня 1978 р., о год. 9:00 ранку в похоронному заведенні П. Яреми, в відтак Тліній Останки будуть перенесені до церкви св. Юра, де по Службі Божій буде похорон на українському цвинтарі в Бавил Брук, Н. Дж.

Проситься про молитви за душу Покійного Приятеля, Знайомих та Побратимів по 36рої.

Горем прибиті:

брат — ОСИП з дружиною ЕМІЛІЄЮ
дочка — ІРЕНА з дітьми в Україні
ІРЕНА — братачка
ЛУЦІЯНО — братанок з родиною

Український Інститут Америки

подає до відома сумну вістку, що член Інституту, Дружина Президента Інституту

бл. п.

СТЕЛЛА ЧОРНОМА-ДЖУС

з волі Всевишнього, несподівано, відійшла у Вічність у вівторок, 5-го грудня 1978 року.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 9-го грудня 1978 р. з української католицької церкви св. Родина у Вест Айсайд, Л. Ай., Н. Й., на цвинтар св. Карла. Нехай спочиває Вічним Сном.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

У Сороковий день смерті
мого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВІКА

бл. п.

Д-ра МИРОСЛАВА М. НАВРОЦЬКОГО

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в суботу, 16-го грудня 1978 року:

в церкві Царя Христа у Філадельфії, Па., о годині 8-ї рані;

в соборі Святої Софії в Римі;

в каплиці Обителі Отців Студитів в Кастельгандольфо

та в неділю, 17-го грудня ц. р.

в каплиці Філії Українського Католицького Університету

у Філадельфії, Па., о год. 9-ї рані.

Про молитовну злуку за душу Покійного, просить —

дружина РОМАНА і РОДИНА

Комітет Бережанська Земля

подає до відома, що дня 5-го грудня 1978 року, несподівано, помер наш член Управи (Контрольної Комісії)

сл. п.

ПАВЛО СОЗАНСЬКИЙ

б. член ОУН, комбатант 1-ої Української Дивізії і політв'язень Берези Картузкої.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 8-го грудня ц. р., о год. 7-ї веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 7-ї вул. в Нью-Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 9-го грудня 1978 р., о год. 9-ї ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку, в описі на цвинтар св. Андрія в С. Бавил Брук, Н. Дж.

Просимо Членів Бережанського Комітету і Громадність Бережанщини взяти участь в Панахиді і похоромах.

За Управу Комітету:

ДАРІЯ КОСТИВ
секретар

ЕВСТАХІЙ МАНАСЬКИЙ
голова

Т-во за Патріархальний Устрій УКЦеркви — Відділ Нью Йорк

запрошує ВШ. Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ:

ПРИЗАБУТІ АКТИ

(Червень 1941-1950 рр.)

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ СЛУГИ БОЖОГО АНДРЕЯ

ДОПОВІДЬ ВИГОЛОСИТЬ

о. д-р проф. Іван Гриньох

в неділю, 17-го грудня 1978 року, о год. 4:30 по пол.

в залі Українського Народного Дому в Нью-Йорку

Гостям раді!

Вступ 2.00 дол.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

ВІДДІЛ НЬЮАРК-ІРВІНГТОН в ОКОЛИЦІ, Н. Дж.

повідомляє Українське Громадянство, що

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

для відзначення світлих роковин

22-го січня 1918 і 1919 років

відбудеться

в неділю, 21-го січня 1979 р., о год. 4-ї по пол.

в залі Irvington High School при Клінтон Авеню в Ірвінгатоні, Н. Дж.

Передпродаж квитків у крамницях Базар, Говерла, Дніпро і в УНДомі.

Подорожчів в церкві оголошенні.

ЗАПРОШУЄМО ВШ. ГРОМАДЯНСТВО НА УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЙНУ

НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ

яка відбудеться в просторих бенкетових залах

"Holiday Inn" of Somerville

US Route 22 (East Bound)

31-го грудня 1978 р. Початок о год. 9-їй вечора до?

- При звуках оркестри "ТЕМПО", від кер. І. КОВАЛЯ.
- Вечеря "prime rib" при столах від 9-10 веч. По вечері холодний і гарячий буфет ПРОТЯГОМ ЦІЛОЇ ЗАВАНИ, включно з шампаном при ЗУСТРІЧІ НОВОГО РОКУ, за вступом 50.00 дол. від пари.
- Проситься ЯКНАЙСКОРІШЕ резервувати столики зі завдатком на 8, 10 і більше осіб і т. д.

Телефони: (201) 526-9500, в українській мові — (201) 526-1866

Український Народний Дім, 140 Prospect Avenue, Ірвінгатон, Н. Дж.
запрошує на

ТРАДИЦІЙНУ НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ

1893

1978

Субота, 16-го грудня 1978 р., початок о год. 7-їй веч.

Terrace Room — Hotel Roosevelt, Madison Avenue at 45th Street, New York City

Ювілейні промови і концертна програма

Одяг вечірній — Даток \$25.00

Зголошення на бенкет слати: Flis & Lozynskyj, P.S., 98 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
і Окружний Комітет Відділів УНС Метрополії Нью-Йорку — запрошує на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з нагоди

85-РІЧЧЯ ЩОДЕННИКА „СВОБОДА”,
45-РІЧЧЯ „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА” і
25-РІЧЧЯ ДИТЯЧОГО ЖУРНАЛУ „ВЕСЕЛКА”

Вимагають ратифікації угод щодо прав людини

Нью-Йорк. — Три групи слідування за порушенням прав людини звернулися до президента Джиммі Картера, щоб він вимагав від Сенату США ратифікації двох раніше ним підписаних угод щодо прав людини.

Американський відділ Міжнародної Амністії, Американська Асоціація для Міжнародної Комісії Юристів і Міжнародна Ліга Прав людини, у спільній відрукованій заяві, наголосили на важливості ратифікації Сенатом угод в справі політичних й громадських прав та договору щодо економічних прав, що їх минулого року прийняла Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй.

Президент Картер підписав ці угоди ще в жовтні минулого року.

Крім ратифікації цих двох угод, названі групи вимагають від президента Картера підписання додаткової угоди в справі політичних й громадських прав, який закріпив би право одиноких осіб відкликатися до міжнародних інституцій у випадку постійного нехтування їхніх прав урядом держав їхнього замешкання.

Деякі консервативні кола США є в опозиції до ратифікації цих угод, вважаючи, що вони порушують права держав.

ДО ПИТАННЯ...

(Закінчення зі стор. 2)

боротьби українського народу. Інакше думають наші дисиденти. Вони вимагають від Кремля, щоб УССР дано всі права суверенної держави, включно із правом вийти із ССРСР. Це правда, що ми відмовляємося „використовувати державний статус УССР”. Жадного бо такого статусу немає! УССР — це колонія Москви і форма окупації України. Це наше переконання. І не думаємо, що інакше думають наші дисиденти, коли їх за жалання права УССР вийти із ССРСР засуджують на кару смерті (Лук'яненко), або коли Дзюба заявив, що немає жадної української держави без української мови в установах цієї „держави” і без права керування господарством України. Але, справді, дисиденти ще поведуться пропонують ставити вимоги в межах советських конституцій. Але це вони роблять в Україні, за що їх ув'язнюють чи навіть розстрілюють. Вони інакшим вином (прилюдно-відверто) там виставляти не можуть. Але — чого маємо робити це ми, сидючи в безпечних і ситих умовах Заходу? Це, власне, наш обов'язок ставити такі вимоги і говорити те, чого не мають можливості робити наші люди в Україні!

Цих прикладів тез УДРуху, які цілковито заперечують наші позиції, вистачить. Я не хочу відповідати на несмачний персональний напад УДРуху, а саме: „Якщо про потреби і вимоги революції в Україні вирішуватимуть ОУН і уряд, то вони заведуть терор проти своїх ідеологічних противників. Один приклад за останніх місяців висвітлює усе: уряд (М. Лівинський і М. Степаненко) не допустили до УНРади дві партії — УНДО і УРДП... лише тому, що ті партії мають інші погляди на тактику української визвольної політики”. Я лише хочу твердити, що такі тези УДРуху, як визнання „державного статусу УССР”, як поклякнення на конституції ССРСР і УССР і як оборона належання

ССРСР і його сателітів до ОН — це не інші погляди на „тактику української визвольної політики”, а це цілковито різні концепції в засадничих справах нашої визвольної політики. Я знову ж таки не хочу давати назви цій протилежності до нашої концепції: це має зрозуміти саме українське громадянство, що перебуває у країнах вільного світу. Я лише хочу твердити, що якщо хтось справді був проти допущення до УНРади „двох партій” (і то лише у випадку недотримання певних передумов і без прийняття цими партіями деяких зобов'язань), то не тому, що ці партії мали інші погляди на „тактику”, а тому, що ці партії, як тепер зовсім наглядно бачимо (бо вони належать до УДРуху), мають протилежну до нашої і зовсім несприятливу для нас концепцію у засадничих справах. Чи ми, прийнявши їх до УНРади, мали б розпочинати наново дискусію на тему, чи можна „використовувати державний статус УССР” і чи можна покликати як на щось зобов'язуюче на конституції ССРСР і УССР — і то тут, в умовах нашого перебування на Заході!

Тому я, на жаль, не можу погодитися з висновками передової статті нашого всіма шанованого часопису „Свобода” п. н. „Кожний думай”, які, висновки, можуть створити враження, що тут ідеться про „двопартійну систему”, що ми стоїмо на порозі до класичної двопартійної демократії, якщо не в організаційному, то концепційному відношенні. Можна, звичайно, погодитися з думкою згаданої передової статті про можливість „конфронтації різних думок і концепцій та інтелектуальної дебати” (але, власне, інтелектуальної дебати — без перекручування становища противника), але в даному випадку йдеться не про „двопартійну демократію”... в концепційному відношенні, а про дві протилежні концепції, які себе взаємно виключають.

ПОЛКОВНИК КОНОВАЛЕЦЬ...

(Закінчення зі стор. 2)

вінда, і де в трьох кімнатах мешкали Полковник із дружиною й сином Юрком, гарненьким, чорнявим хлопчиною літ восьми, та й жила ще сестра пані Ольги, Оксана Федак. Було тісно.

Потім для полковника було виїнято невеликий дімок на далекому передмісті, близько теперішнього палацу Об'єднаних Націй у Женеві. Там сім'я його жилось вільніше, але далеко не так, як живе тепер якнайкраще пересічна українська сім'я в Америці. Бо й хата була маленька і не власна, а виїнята, про власне авто для Полковника ніхто й не думав, хоч Женева в той час була вже досить моторизована.

А найгірше було те, що на цьому далекому, відлюдному передмісті було небезпечно жити Полковнику, якого советська влада намагалася за всяку ціну унектидлити — як не дипломатичною пресією, то агентурним терором. Але до наших пересторок Полковник ставився по-воляки, з фаталістичною усмішкою: „Як більшовики мене хочуть убити, то й так убувають”. У нього не було ніякого, по-американськи кажучи, „боді гарда”, а чи револьвер він носив зі собою — не знаю, він мені не показував. Лиш удалося нам врешті купити йому пса — великого вовчуга, а тільки ж і пс той у доброго господаря вдав якесь негрізний, єдине, що він робив залюбки — то на прохолоді скакав у вуличні фонтани, а потім оббризував водою і Полковника й усіх проходжів.

А врешті, слово Полковника виявилось пророчим — більшовики таки вбили його, коли їм це здавалось колючим — напередодні Другої світової війни й нового визвольного змагання України.

Мене не раз питають тепер: „Як думаєте, з ким пішов би полковник Конавонець під час розламу в Організації? Чи не з „мельниківцями”, адже полковник Мельник був його швагер і близький співробітник у київських СС-ах?”

Ну, я на те відповім, що питання це безпредметне. Бо я переконаний, що якби полковник Конавонець був жив, то не було б розбиття в Організації. У нього був колосальний авторитет і був він справжнім революціонером, а не припадковим людяном. Він ніколи не пішов би проти революційного духа краю, проти поривів масового членства Організації. Зокрема він завжди заявляв, що він по боці молодих, бо, за його словами, „без молоді нема революції”. І коли б він із нами був у 1939 й 1940 роках, то, напевно, й історія найновішого визвольного змагання України була б іншою, об'єднанням, переможнішим шляхом.

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ

Різного роду хустки, светри для жінок, мушри і молоді. Шкіряні куртки і плащі. Вовняні пончоки і „Panty Hose”. Вовняне жіноче спіднє білля.

СЛІДУЮЧЕ В ГАРНИХ УКРАЇНСЬКИХ ВЗОРАХ: Светери, блузки, обруси, доріжки і серветки. Вогнетривалі рюкзаки, склянки, свічки, підкладки під тарелі і паперові серветки.

DELTO EUROPA CORP.

318 East 9th Street • New York, N.Y. 10003

Tel. (212) 228-2266

КОНТРАКТОР

ВИКОНУЄ РІЗНІ РОБОТИ, ТАКІ ЯК: найновіші кухні, лазнички, електричні, гідралічні, каналізація, напруга дахів, центральне опіщення, бетонові, викинування пивниць і всі інші роботи зв'язані з виконанням домі.

ANTHONY RUDOLPH LORENC

84-52 86th Avenue Woodhaven, N.Y. 11421

ФУТРА — КОЖУХИ — ШКІРЯНА ОДИЖ

Поручається фірма Goltex Co. Літні ціни ще актуальні. Просимо замовляти якнайшвидше з уваги на зріст цін на шкіри. Наші кожухи шиті з найліпшого роду шкір, яку добирають досвідчені кушніри. Дуже приступні ціни. Пригадуємо, що маємо також випродаж матеріялів — імітації мінки і кожухів в ядрах, „джинсових” матеріялів і багато інших атракційних товарів. Переробляємо і відновляємо футра, як також продаємо каракулеві лапки.

GOLTEx CO.

20 First Ave., New York, N.Y. Tel. (212) 533-7236

Крамниця відкрита цілий тиждень в год. 10 р. до 6:30 веч.

НЬЮ-Йоркська провідна крамниця ковбас та німецькі спеціальності

SCHALLER & WEBER

Дім якостей — Різні м'ясні вироби, свіже м'ясо до варення і печення, ковбаси, шинки.

13 ВЕЛИКИХ КРАМНИЦЬ 13

NEW YORK — 1654 2nd Avenue (85-86 St.)	TR 9-3047
RIDGEWOOD — 56-64 Myrtle Avenue	VA 1-7068
ASTORIA — 28-28 Steinway Street	AS 4-3210
FRANKLIN SQUARE, L.I. — 981 Hempstead Tpk.	437-7677
FLUSHING — 41-06 Main Street	HI 5-2552
FLORAL PARK, L.I. — 259 — 17 Hillside Avenue	343-6116
EAST NORTHPORT, L.I. — 250-A Lark Field Rd.	(516) 757-0801
WHITE PLAINS, N.Y. — The Cheese Pitt, 200 Hamilton Avenue	(914) 949-0228
NANUET, N.Y. — Nanuet Mall Shopping Cent., Route 59	(914) 623-4265
DANBURY, Conn. — Danbury Gourmet, 296 Main Street	(203) 744-6857
NORWOOD, Mass. — Meat and Wursthaus, 101 Central Street	(617) 769-2895
WAYNE, N.J. — 1234 Willowbrook Mall	(201) 785-0542
FARMINGTON, Conn. — Hans and Fritz Deli., 270 Farmington Ave.	(203) 677-7000

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в США

з метою упорядкування правописної практики в діаспорі видає в 3-ох томах поширений і оновлений

ПРАВОВИСНИЙ СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Відповідальний редактор — Борис Берест

Це монументальне видання матиме понад 1200 стор. друку, міститиме понад 120,000 слів і буде опрацьоване в повністю, тиснене золотом.

СЛОВНИК можна замовляти тільки за попередньою передплатою.

Ціна: \$30 — за всі 3 томи, — вкл. пересилку

Ціна СЛОВНИКА після виходу з друку 1-го тому буде \$50.00.

Щоб заощадити \$20.00, надсилайте передплату вже тепер — готівкою, чеком чи поштовим переказом (тільки в американських доларах) на адресу:

UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE (U.S.A.)

P.O. Box 54101, Linden Hill Station, New York 11354

KEY PHARMACY, INC.

1307-A Market Street • Philadelphia, Pa.
Tel. No.: 561-5244

- Це назва Аптеки, напроти Ванамаєйкера, яку варто Вам запам'ятати при найближчій нагоді коли потрібні Вам випивити рецепти Вашого лікаря. Ліки тільки оригінальні та безконкурентні ціни роблять нас під кожним оглядом найбільш побажаною аптекою міста Філадельфії, Па.
- Кожна рецепта з експертно виконана в тягу 10 до 15 хвилин, без зайвого довгого чекання.
- Окрім цього ми також, на бажання, вислаємо Ваші рецепти поштою до всіх частин США, в тому случаю платите чеком після отримання Вашої посилки.
- Всі закордонні рецепти виконуємо швидко і точно через нашу європейську відділ, висилуючи рецепти до всіх країн за винятком ССРСР.

Міг Модест Артиміа

ДИПЛОМОВАНІ АПТЕКАР

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1978 року кінчається з 29-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 29-го грудня 1978 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої зобов'язання та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 29-го грудня 1978 р.

Головна Канцелярія УНС

М'ЯСО І КОВБАСНІ ВИРОБИ

за німецьким виробом для смакув.

Вироби у власній фабриці ковбас.

ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША.

Якщо найліпше люблять господині і цілі родини.

Зайдіть до найближчої крамниці KARL EHMER.

KARL EHMER PORK STORE

Головна крамниця:

63-35 Fresh Pond Road Ridgewood-Brooklyn, N.Y.

Філії крамниць в Нью-Йорку і поза містом.

Д-Р МЕХАНІЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темі

Лікарський довідник.

Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МІХ. МІХАЛЕВИЧА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

СВОБОДА

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

КОЛИ ХОЧЕТЕ ВИСЛАТИ ПОСИЛКУ-ДАРУНОК ДО ССРСР

ПОКОРИСТУНІТЬСЯ ПОСЛУГАМИ ШИРОКОВІДОМОЇ ВСІМ ФІРМИ PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, INC.

(Licensed by Vneshposyltorg)

EXECUTIVE OFFICE

1776 BROADWAY NEW YORK, N.Y. 10019 Tel.: 581-6590 і 581-7729

Вислати тільки через нашу філію посилки доставляються на призначену адресу в найкоротшому часі. Доставка посилок гарантована. Належне мито оплачується тут у наших крамницях і відборців НЕ ПЛАТИТЬ НІЧОГО. При конторах фірми є склади з різними одяговими товарами, харчовими продуктами, шкірами на обуту і т. п. по дуже низьких цінах.

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, INC.

За додатковими інформаціями, звертайтеся до головного бюро або до одного з наших відділів.

Відділи відчинені щоденно від 9 год. ранку до 6 вечора

По суботах і неділях від 9 ранку до 4 по пол.

НАШІ ВІДДІЛИ

BROOKLYN, N.Y. 11218 — 485 McDonald Avenue	633-0090
NEW YORK 3 N.Y. 78 Second Avenue	OR 4-1540
NEW YORK, N.Y. 10003 — 324 East 9th Street	(212) 475-7430
SOUTH RIVER, N.J. — 41 Whitehead Avenue	CL 7-6321
PHILADELPHIA, Pa. 19123 — 1013 N. Marshall Street	(215) WA 5-8878
ALLENSTOWN, Pa. — 126 Tighman Street	HE 5-1654
LOS ANGELES 4, Cal. — 159 So. Vermont Ave.	DU 5-6550
CHICAGO 22, Ill. — 1241 No. Ashland Avenue	HU 6-2818
CHICAGO, Ill. 60629 — 2608 West 89th Street	(312) WA 5-2787
CHICAGO, Ill. 60609 — 1855 W. 47th St.	FR 6-6755
BALTIMORE, Md. 21231 — 1828 Fleet Street	DI 2-4240
DETROIT 12, Mich. — 11601 Jos. Campau Avenue	365-6780
RAHWAY, N.J. — 47 E. Milton Avenue	381-8800
SYRACUSE, N.Y. 13204 — 515 Marcellus Street	475-9746
CLEVELAND 13, Ohio — 1028 Kenilworth Avenue	PR 1-0696
HAMTRAMCK, Mich. — 11339 Jos. Campau Avenue	365-6740
RUFFALO 12, N.Y. — 701 Fillmore Avenue	FX 5-0700
WOODHAVEN, Queens, N.Y. — 80-14 Jamaica Avenue	296-5250
PHOENIX, Ariz. 85027 — 22047 N. Black Canyon Hwy	(602) 942-8770
SILVER SPRING, Md. — 1002 Kennebec Avenue	(301) 595-4464
MIAMI BEACH, Fla. 33139 — 1201 — 17 Street	(305) 673-8220
LAKEWOOD, N.J. 08701 — 234 Second Street	363-0494
HERKIMER, N.Y. — McKennan Rd.	(315) 866-3939

DELTA GIFT SHOP

146 First Avenue New York, N.Y. 10009

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ХУСТОК, СВЕТЕРІВ, ОБРУСІВ, КЕРАМІКИ. ПОДАРУНКИ НА КОЖНУ НАГОДУ.

ZENON IWANYCKY (212) 533-2906

Найкраще місце на прийняття, бенкетів, іменин, крестин, товариських зустрічей, поминальних і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound) BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Тел. (201) 526-9500, в українській мові 201-626-1800

• Власник українців та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавид Бруку і св. Духа — відома соціальна фірма

K. M. KARDOVICH CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (212) AP 7-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по пол., в неділю 10-4 по пол.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Наша родина з власними похоронними заведеннями і обслуговує українську громаду вже понад 50 років.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Ми полагодуємо похорони за українською традицією в кожній місцевості. Масамо можливість уживати похоронні доми у всіх місцевостях, без жадної доплати для родини.

Обслуга 24 години.

За особистими порадами прошу телефонувати:

JOHN J. SENKO (212) 388-4416 or (516) 481-7460

SENKO FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

HEMPSTEAD FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd. Hempstead, L.I., N.Y.

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

5535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10463

Tel.: 863-2475

181 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор ЯОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ

Займається влаштуванням похоронів в каплицях, поминальних і в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED Обслуга ЦІЛІ ПАРА ЧЕХА. Our Services Are Available Anywhere In New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид Бруку і перенесенням тілених останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

Вічна 18 Пам'ять! Петер Гавриш, секр.

МАРІЯ МІГАЛІВ, членка УНС

Віда. 466 у Брантфорд, Онт., Канада, номер 23

жовтня 1978 на 87 році життя. Нар. 18